

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20304/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „Фсс Еко“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сенад Барјактаровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 46/23 (2021) од 03.04.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 46/23 (2021) од 03.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 46/23 (2021) од 03.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 4177/2021 од 09.11.2022. године, ставом првим изреке, решење о извршењу јавног извршитеља Павла Милајића именованог за подручје Вишег суда у Пожаревцу, Привредног суда у Пожаревцу И Ивк 842/2021 од 27.08.2021. године остаје на снази у делу којим је извршни дужник АА обавезан да извршном дужнику „Фсс Еко“ ДОО Београд исплати и то: А) на име главног дуга износ од 4.007,05 динара, као законску затезну камату од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате, а који су појединачни износи са датумом доспелости законске затезне камате наведене у изреци првостепене пресуде и у изреци под Б) за износ трошкова извршног поступка 689,72 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Павла Милајића И Ивк 842/21 од 27.08.2021. године у делу у коме је обавезан извршни дужник да извршном повериоцу плати и то а) на име главног дуга износ од 38.386,77 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног потраживања наведеног у изреци до коначне исплате и б) за износ трошкова извршног поступка од 6.609,84 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 50.127,32 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 46/23 (2021) од 03.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и пресуда Основног суда у Пожаревцу П 4177/21 од 09.11.2022. године у изреци под 1. А) и Б) и у изреци под 3. потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Р“, бр. 72/2011... 10/23) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као и новог тумачења права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописано одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет правне заштите је наплата потраживања према туженом поводом извршених комуналних услуга у вези извршене услуге одношења отпада а која обавеза туженог произлази из Одлуке о комуналном уређењу СО Жабари од 28.12.2009. године при чињеници да је тужени задужен за плаћање назначених услуга по евиденцији тужиоца јер плаћање настаје са почетком пружања комуналне услуге а да сходно одредби члана 13. став 7. Закона о комуналним делатностима није неопходно закључење уговора већ је довољно само започињања вршења комуналних делатности. Тужени у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу коришћења комуналних услуга тужиоца, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Због свега изнетог на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.12.2021. године. Вредност ревидираног дела пресуде је 4.007,05 динара, то значи да се ради о спору мале вредности по коме ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић